

Geofrámia kivonatok - Enoszuke

A Bukott Császárság - Psz. 3700 után

Történelem

A Sinemos-tenger északi határán a századfordulón történtek után Enoszuke császársága a világ legnagyobb részének szemében megszűnt létezni. A sikertelen niarei betörése után érkezett északi varázshasználók tűzvihart bocsátottak a szigetre, hogy a mélyén rejtőző aquir korcssárkányt elpusztítsák és gonosz befolyását megszüntessék. Tevékenységük azonban maradandó károkat okozott a szigetben és örökké megváltoztatta az addig ismert arcát.

Ezután gyorsan híre kelt a sziget teljes pusztulásának, elsősorban persze az Északi Szövetség révén, amely örömmel vette egy mindenkori Fekete Hadúr eltűnését a káoszban. Ezek a hírek jutottak el Erionba is, ahol az enoszukei negyedben komoly hatalmi változásokat eredményezett ez és népvándorlást indított el. Előbb aggódó rokonok és kereskedők indultak el a valaha volt császárság felé, csak hogy nem sokkal később nagyszámú menekült érkezett a szigetről, akik maguk is a pusztulásról beszéltek.

Nehéz időszak köszöntött a meggyötört országra és majd egy évtized telt el, mire a káoszból egy valamennyire értelmezhető helyzet alakult ki az egykori Enoszuke területén. Ekkorra a menekültek sokadik hulláma is elvonult Niare, Erion vagy a Quironeia számos tengerparti országa felé. Ugyanakkor jól kirajzolódott mostanra a sziget értékeiért jelentkező szándéka és hatalmi felosztása is.

A sorsfordító esemény óta eltelt időt, mint az Eno Korszak első tizenkét esztendejét tartják számon az újkori krónikások és

történetírók is (akiket ezen a vidéken sárkánybárdoknak neveznek az őslakosok és az idegenek egyformán). Központi hatalom nem alakult ki és a földrajzi határok mentén kialakult három nagy tartomány nem tartja egymással a diplomáciai kapcsolatot sem. Ezek a földrajzi határok pedig az óceán hullámzásával párhuzamosan folyamatosan mozgásban vannak.

A sárkánybárd kaszt fő tevékenységi köre a szórakoztatás, a bárdok mágiájából kizárólag a fénymágiát használja, de emellett kiváló fegyverforgató is. A császárságban egykor betöltött szerepük mára már kibővült az új idők krónikáinak összegyűjtésével, az egymástól elszakadt települések közötti kapcsolat fenntartásával és a mindenkori szuke legendák megőrzésével az utókor számára.

Földrajz, gazdaság

Enoszuke szigetét a Nagy Csapás (melyet az őslakosok bizonyos rianna-ate átok beteljesülésének tartanak és neveznek is) két párhuzamos törésvonallal három nagyobb részre szakította a sziget alapjait is, ezzel párhuzamosan lassú süllyedésre ítélve a megmaradt területeke is. A süllyedés azonban nem akkora mértékű, mint amelynek a híre eljutott a külvilágba és nem is egyenletes mindenhol: évente pár újabb lábbal veszítenek a szárazföldből a sziget lakói azután, hogy a Nagy Csapás mérföldeket perelt el az óceán számára városokból, szántóföldekből egyaránt.

Ennek megfelelően a partmenti városok mind elvesztek és kísérteties temetőkké váltak, amelyekből csonka tornyok, csodálatos paloták felső emeletei nyúlnak csak ki a vízfelszín fölé. Az egykori főváros és vallási központok is elpusztultak ilyen módon, a gazdag legelők és legendás kertek jobbára uraikkal együtt a mélyben nyugszanak és reménytelenül várják, hogy a nap egyszer újra rájuk süssön.

A sziget azonban így is rendelkezik értékes ásványi kincsekkel, amelyek az idegenek számára felettebb értékesek lehetnek és eddig császári monopólium vagy tiltás védte az egyes területek kiaknázását. Ennek megfelelően még felszíni acél is található a vidéken, ahogy a hegyek mélyén is szinte érintetlen arany és ezüst telérek találhatóak.

Például azok a papok és szerzetesek, akik Kaorakut, mint az Örök Tűz entitását imádják azok a Tűzvarázslók mágiáját alkalmazzák maximum annyi manapontig, amennyi egy azonos szintű tűzvarázslónak lehetne, ezenkívül a papjaik a papok Halál szféráját is uralják. Ők Kaorakut teremtőként és pusztítóként tisztelik – jelképeik között a különböző sárkány és tűz motívumok szerepelnek -, és úgy tartják, hogy ameddig Kaoraku rájuk emelte mindent elsőprő tekintetét, hogy a pusztulás nyomán új élet sarjadjon, addig az ő egyik lényege, az Örökkön Lobogó Láng őrökdi a világ folyása fölött.

Vallás

Kaoraku tisztelete nem veszett ki a Nagy Csapás eljövételével sem. Bár a legnagyobb vallási központok elpusztultak, de az enoszukei hit dekoncentrálttsága átvészelte az Eno korszak első évtizedét. Előtérbe kerültek a szerzetesek által, titkos kolostorokból kimenekített tekercsek és szutrák, melyek még a Sárga Császárságból érkeztek az első enoszukei uralkodóval. Ezek az iratok Kaoraku tisztelete mellett megemlékeznek a sárkányisten által beolvasztott Morakami és Morakani lényegéről is.

Emellett a négy égtáj szellemeit is előszeretettel tisztelik a buzgó hívek, északot, mint Kao Min-t, keletet, mint Kao Tun-t, délet, mint Kao Dai-t és nyugatot, mint Kao Vej-t. Hozzájuk tájegységként eltérően kapcsolnak különböző tulajdonságokat és aspektusokat, de mindenkor imáikban Kaorakut, a Sárkányistent szólítják meg más és más neveken. Ez megosztja a papokat is (miko), akik annyiféleképpen nevezik Kaorakut, ahány közösség forgat mágiát a nevében.

Jelentősebb államalakulatok

Sinemoszuke

A déli régió legnagyobb része kisebb városállamok laza egysége, melyek kiskirályok, kalmárfejedelmek, idegen hadurak és kalandozók kezén van. Kincs- és szerencsevadászok paradicsoma ez a vidék, akik a jobbára jobbágy kasztba tartozó őslakosok között igen hamar, igen komoly befolyásra tehettek szert. A Sinemosi Szövetség államalakulatai tartanak itt fent állandó érdekeltségeket és vannak kereskedelmi kapcsolatban a kaotikus mindennapok felett trónoló kalózból lett kalmárokkal vagy éppen a helyzetet jól kihasználni tudó enoszukei vagyonos nemességgel.

Egységüket nagyban rombolja a vidéken visszahúzódott, de soha el nem tűnt démonikus befolyás. Teljes udvarházak, vadászkastélyok és kolostorok kerültek a Muszeigen visszavonultával a hegyek gyökeréhez vagy árnyas völgyekbe visszavonuló démonok útjába. Több egykori szuke nemesről is beszélnek, hogy a Nagy Csapás után megmutatkozott valódi természete és félig démon, félig emberként uralkodott tovább a jobbágyain. Sokan azt is beszélnek, hogy a démonok éppen ezért ember formában beszivárognak a városokba, mintha keresnének valamit vagy valakit.

Ragaenszuke

A szigetvilág középső régiója toroni fennhatóság alá került az elmúlt idők alatt. Egy közeli erődszigetről kivezényelt légió állandó támaszpontot tart fent a nyugati parton. Mindezt névleg azzal a céllal teszik, hogy a zászlóháborús szövetségesük háterszágát megóvják a nemkívánatos idegen behatástól. A szerencsés földrajzi elhelyezkedés révén, sok a védett völgy és fennsík, itt több nemesi birtok maradt érintetlen és sértetlen.

Az egykori enoszuke nemességéhez tartozó, császárukat vesztett muszutasik nehezen birkóznak meg az állandó toroni jelenléttel, amely mint központi hatalom igyekszik kiterjeszteni mindenkire a saját jogrendszerét és érdekeit. Ez állandó konfliktust teremt a két fél között, amelyet az is tovább mélyít, hogy egy névtelen forrásból azt az információt szerezte meg a helyi nemesség, hogy a toroniak valódi célja egészen más, mint a jószomszédi viszony magtartása. Az egészen bizonyos, hogy a Csillag nevű erődből kiinduló portyázó csapatok alaposan átkutatják a vidéket és mágiaforgatóik kínzásig vallatják a jobbágyokat.

Tény, hogy ezen régió keleti részén nyíltak olyan ősi sebek a sziget testén, melyeknek a mélyén ősi, tisztázatlan eredetű romokat találtak azok a vakmerőek, akik lemerészkedtek. Ezeknek a romoknak azonban

Az enoszukei nép nemzeti fegyvere a nien kard, mely a kardművészekéhez hasonló penge, elkészítése azonban nem igényel profánmágikus eljárásokat, de a kovács szakma mesterfokú ismeretét igen. Elterjedtsége mindhárom szuke területen olyan, mint máshol a hosszúkard gyakorisága. Értékei: Tám./kör: 1, KÉ 9, TÉ 20, VÉ 10, Sebz. 1k10+2.

a megközelítése is veszélyes a meredek szakadékok, bizonytalan földkéreg, gyakori démoni jelenlét és az óceán áramlásával párhuzamosan kiszáradó és megtöltődő barlangrendszerek miatt.

Kaoraku papjai ezen a vidéken, mint a Mennydörgő Sárkányt tisztelik patrónusukat. Játéktechnikailag boszorkánymestereknek számítanak, akik viszont különleges adomány gyanánt szokatlan erővel képesek forgatni a villámokat, mint fegyvert. Minden ilyen mágiájukhoz kapcsolódó sebzés kötelező. Ép vesztese azonos a mágikus tűzével (tehát 3).

Amateraszuke

Az északi régió egyértelműen niarei fennhatóság alatt található, akik a Muszeigan elmúltával előbb megtorló hadjáratként léptek a császárság földjére, ez azonban, látva az itteni nép szenvedését, előbb mentőakcióvá vált a Nagy Csapás idején, mostanra pedig békés megszállásnak tűnhet. Az igazság azonban az, hogy a Császári Küldött, akit ennek a területnek az igazgatására rendelték ide, mostanra tiltja, hogy még többen keljenek át a tengeren és igyekeznek visszaszorítani az embercsempészetet.

Másodlagos küldetésük ugyanakkor felmérni az egykori Enoszuke gazdasági és kulturális értékeit, minél többet kimenekíteni a sziget végleges pusztulása előtt (melyet a niarei tudósok kétszáz évre becsülnek) illetve feltérképezni a sziget állandóan változó földrajzát. Úgy tekintenek erre a vidékre, mint egy elcsatolt és visszaszerzett területre.

Vallási téren is érdekesen niarei szemszögből tekintenek és a vidéket Kao Dai, a nap, a tűz és a nyár aspektusának birodalmának tartják. Ennek megfelelően érkeznek ide gyakran niarei kereskedők palotákat venni, ami divat lett a kontinensen és a lassú süllyedés miatt halálra ítélt szigeten szórakozás nem egy költőt és bárdot ihletett meg a Közép Tengeréig is vissza.

Érdekes kettősség, hogy a harcművészetek gyakorlása is épp ezen a vidéken maradt fent a leginkább, de fejlődése a földrajzi közelség miatt egészen biztosan

számottevőbb, mint a szigetvilág más elrejtett kolostorainak együttvéve. Immáron második éve rendezik meg itt a tavaly nagy sikerrel rendezett Harcművészeti Nagytornát, melyen a részvétel csak nara vérrel rendelkezők számára lehetséges.

Titkos szervezetek és az alvilág

Két olyan nagyobb szervezet van jelen mind a három nagyobb államalakulatban, amelyek tevékenysége kihat az ottani eseményekre. Ezeken felül persze rengeteg kisebb szekta és testvériség igyekezik a saját érdekeit érvényre juttatni, de mások nem képesek ezt ilyen szervezeten és hatékonyan.

A Viharvadászok (Sutomuhanta) egy shenar klán, amelyet egy renegát niarei orgyilkos, a Nyolc Vadont megjárt Sylver alapított Nagy Csapás után. Az elmúlt évtizedben ez a szervezet nemcsak kiépített egy működő hálózatot a három régió között, de leszámolt minden más hasonló fejedelemséggel. Az árnyékháborúik véres fejezeteiről legendákat szöttek a sárkánybárdok. Ismeretes, hogy a klán alapítója egy harcban zsákmányolt slan-pallost forgat.

A viharos évek alatt rengeteg klán próbálta saját kezébe kaparintani a meggyilkolt császár hatalmát, de mind alulmaradtak. Egy

ősi kereskedőház, mely több fogadót és szerencsebarlangot is üzemeltetett Enoszuke területén azonban jól lavírozott a hatalmi harcokban és bár nem nyert sem semmit, de fennmaradt ... ellentétben sok más klánnal. A Yakuza klán, mindig is hitt abban, hogy az erős házakat alulról kell elkezdni építeni és így mindig is a tagjai képességeire alapozva haladtak előre. Mostanra az alvilág legnagyobb részét ők uralják a nagyobb központokban és a régiók vezetői évente találkoznak egy változó

helyszínen, hogy egyeztessék terveiket. Befolyásuk Amateraszuke területén a legerősebb.

Források:

- Wayne M. Chapman: Keleti Szél I.
- Ynevi Kóborlások Kalandmodul gyűjtemény

Illusztrációk:

HIROSIGE – Edo száz nevezetes látképe és
és
Somogyvári Judit alkotásai

2012.11.26.

Szerző: Gulandro

Szerkesztette: Magyar Gergely

